

jeg kan kun sige, at det ogsaa med Hensyn til visse Mangler, som jeg er bleven opmærksom paa og tildeels ogsaa tidligere har omtalt her i Thinget, er min Anskuelse, at der er virkelige Forbedringer at indføre; men derimod er det mig ikke maaltigt nu at see, om jeg, naar jeg kommer til at behandle denne Sag grundigt, vil komme til at erkjende det for rigtigt at foretage en fuldstændig Omformning af den hele Tarif, eller om jeg vil erkjende det for rigtigere kun at foretage en mere deelvis Reform. Det er mig som sagt paa dette Standpunkt umuligt at sige, hvad jeg vilde anfsee for det rigtigste af disse to Alternativer, men de ærede Medlemmer ville let indsee, at dersom Resultatet skulde blive det første, at jeg kom til at erkjende det for rigtigst at foretage en saadan gennemgribende Forandring af den hele Lov, saa er dette et Arbejde, der er af et saadant Omfang og af en saadan Betydning, og som kræver en saadan Overveelse fra alle Sider, at der ikke er mindste Rimelighed for, at jeg her skulde kunne forelægge Forslag derom allerede om 3 Maaneder. Hvorledes det vil stille sig under den anden Forudsætning, vil det neppe kunne forlanges, at jeg skulde sige nu. Jeg kunde tænke mig, at det kunde stille sig saaledes, at der kunde være visse Forbedringer, der fremtraadte med Evidents, og som lod sig gennemføre uden at gribe dybere ind i det hele System og uden at bringe de fiscale Interesser i Fare, og en saadan partiel Forbedring kan jeg tænke mig Muligheden af, at man kunde blive færdig med, men jeg maa dog tilstaae, at det er kun en Mulighed, saa at jeg altsaa ikke paa nogen Maade vil paatage mig noget Bestemt i denne Henseende. Det er kun klart for mig, at, hvad jeg skal forelægge for det ærede Thing, maa være modent overvejet i alle Retninger, og det vil jeg forstikke det ærede Medlem, at, dersom jeg kommer med Noget i næste Session, saa skal det være af den Beskaffenhed, at jeg har vel overvejet alle Consequenterne af de Forslag, jeg fremsætter, og de skulde være saaledes, at de efter min bedste Overbeviisning ere forenelige saavel med Folkets Vel som med Statskassens Interesse.

II. Sage: Min ærede Nabo, der har stillet det foreliggende Spørgsmaal, hvilket først er meddeelt Thinget iforgaars, har formodentlig meent: Bedre seent end aldrig, og han har saaledes i samme Dieblif, da Thingene skulde gaae fra hiranden, her indbragt det største finansielle Spørgsmaal, vi kunne have at behandle her i Landet. Dette er en for mig næsten ubegribelig Maade at ville gaae frem paa med Hensyn til et saadant Spørgsmaal. Dersom min ærede Nabo havde indskrænket sig til de Ord, hvorved han opfordrer Finansministeren til at udtale sig om, hvorvidt han vil forelægge en ny Tarif eller ikke, kunde det have gaaet, og den ærede Minister kunde da have svaret et Par Ord derpaa, men den ærede Forespørger har begyndt paa en heel politisk-oeconomisk-mercantilistisk Forhandling, som Thinget neppe vilde tilgive, at man indlod sig paa; det vilde tage flere Dage, og det forekommer mig, at det ærede Thing ikke seer ud til at være synderlig oplagt til at ville have en gennemgaaende Debat om disse Spørgsmaal. Jeg kan sige, at der fra Begyndelsen af det ærede Medlems Tale og indtil Enden var den rigeste Aulebning til Punkt for Punkt at imodegaae hans Anskuelser. De kunne naturligtviis være fuldstændig rigtige — jeg siger ikke, at de, jeg vilde stille op imod dem, ere rigtigere —, men jeg siger blot, at, hvis de skulde forhandles og behandles med den Skjonsomhed og Udførlighed, som Sagen virkelig fortjener, kunde det ikke lade sig gjøre paa et Dvarteer eller en halv Time, som der maaffee nu vilde blive indrømmet dertil. Jeg var fuldstændig forberedt paa, at den ærede Minister vilde svare, som han har gjort, men det er beklænt nok, at jeg ikke synes om flere af de Udtryk, der saaldt fra den ærede Minister. I ethvert Tilfælde skal jeg modstaae Fristelsen til at forhandle disse Spørgsmaal, og jeg protesterer imod, at vi indlade os paa en saadan Forhandling i den ellefte Time. Jeg beder derfor ærede Medlemmer ikke at troe, at jeg paa nogen Maade godkjender den Fremgangsmaade af det ærede Medlem ligesaa lidt som de Uttringer, han har brugt om forskjellige Gjenstande, men jeg afholder mig, tvungen